

Pârâte: Comisia Europeană și Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind admisibilă și fondată;
- anularea deciziei Eurogrupului din 25 martie 2013, rămasă definitivă prin decizia din 29 martie 2013 K.D.P. 104/2013 a guvernatorului Băncii Centrale a Ciprului, în calitate de reprezentant al Sistemului European al Băncilor Centrale, prin care s-a decis „vânzarea anumitor activități” ale Cyprus Popular Bank Public Co Ltd și care constituie în esență o decizie comună a Băncii Centrale Europene și a Comisiei Europene;
- în subsidiar, declararea faptului că indiferent de formă și de tip, decizia sus-menționată a Eurogrupului constituie, în esență, o decizie a Băncii Centrale Europene și/sau o decizie comună a Băncii Centrale Europene și a Comisiei Europene;
- obligarea Băncii Centrale Europene și/sau a Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este nulă întrucât excede competențele atribuite Băncii Centrale Europene și Comisiei Europene prin Tratatul privind Uniunea Europeană, și așadar cele două instituții au adoptat-o cu depășirea competențelor proprii.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă dreptul de proprietate garantat de articolul 1 din Protocolul 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului și de articolul 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum este confirmat și de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este vădit nefondată și neîntemeiată și este contrară principiului proporționalității.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este de altfel contrară principiilor juridice în general acceptate care rezultă din dreptul Uniunii Europene și de asemenea este contrară principiului potrivit căruia nimeni nu poate invoca propria omisiune în beneficiul său și/sau pentru a legaliza un comportament culpabil și/sau ilegal.

**Acțiune introdusă la 4 iunie 2013 — Chatziioannou/
Comisia și Banca Centrală Europeană**

(Cauza T-330/13)

(2013/C 252/57)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Lella Chatziioannou (Nicosia, Cipru) (reprezentați: E. Efstathiou, K. Efstathiou, K. Liasidou, avocați)

Pârâte: Comisia Europeană și Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii sale ca fiind admisibilă și fondată;
- anularea deciziei Eurogrupului din 25 martie 2013, rămasă definitivă prin decizia din 29 martie 2013 K.D.P. 104/2013 a guvernatorului Băncii Centrale a Ciprului, în calitate de reprezentant al Sistemului European al Băncilor Centrale, prin care s-a decis „vânzarea anumitor activități” ale Cyprus Popular Bank Public Co Ltd și care constituie în esență o decizie comună a Băncii Centrale Europene și a Comisiei Europene;
- în subsidiar, declararea faptului că indiferent de formă și de tip, decizia sus-menționată a Eurogrupului constituie, în esență, o decizie a Băncii Centrale Europene și/sau o decizie comună a Băncii Centrale Europene și a Comisiei Europene;
- obligarea Băncii Centrale Europene și/sau a Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este nulă întrucât excede competențele atribuite Băncii Centrale Europene și Comisiei Europene prin Tratatul privind Uniunea Europeană, și așadar cele două instituții au adoptat-o cu depășirea competențelor proprii.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă dreptul de proprietate garantat de articolul 1 din Protocolul 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului și de articolul 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum este confirmat și de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este vădit nefondată și neîntemeiată și este contrară principiului proporționalității.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este de altfel contrară principiilor juridice în general acceptate care rezultă din dreptul Uniunii Europene și de asemenea este contrară principiului potrivit căruia nimeni nu poate invoca propria omisiune în beneficiul său și/sau pentru a legaliza un comportament culpabil și/sau ilegal.

Acțiune introdusă la 4 iunie 2013 — Nikolaou/Comisia și Banca Centrală Europeană

(Cauza T-331/13)

(2013/C 252/58)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamant: Marinos Nikolaou (Nicosia, Cipru) (reprezențanți: E. Efstathiou, K. Efstathiou, K. Liasidou, avocați)

Pârâte: Banca Centrală Europeană și Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii sale ca fiind admisibilă și fondată;
- anularea deciziei Eurogrupului din 25 martie 2013, rămasă definitivă prin decizia din 29 martie 2013 K.D.P. 104/2013 a guvernatorului Băncii Centrale a Ciprului, în calitate de reprezentant al Sistemului European al Băncilor Centrale, prin care s-a decis „vânzarea anumitor activități” ale Cyprus Popular Bank Public Co Ltd și care constituie în esență o decizie comună a Băncii Centrale Europene și a Comisiei Europene;
- în subsidiar, declararea faptului că indiferent de formă și de tip, decizia sus-menționată a Eurogrupului constituie, în esență, o decizie a Băncii Centrale Europene și/sau o decizie comună a Băncii Centrale Europene și a Comisiei Europene;
- obligarea Băncii Centrale Europene și/sau a Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este nulă întrucât excede competențele atribuite Băncii Centrale Europene și Comisiei Europene prin Tratatul privind Uniunea Europeană, și așadar cele două instituții au adoptat-o cu depășirea competențelor proprii.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă dreptul de proprietate garantat de articolul 1 din

Protocolul 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului și de articolul 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum este confirmat și de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este vădit nefondată și neîntemeiată și este contrară principiului proporționalității.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este de altfel contrară principiilor juridice în general acceptate care rezultă din dreptul Uniunii Europene și de asemenea este contrară principiului potrivit căruia nimeni nu poate invoca propria omisiune în beneficiul său și/sau pentru a legaliza un comportament culpabil și/sau ilegal.

Acțiune introdusă la 4 iunie 2013 — Christodoulou și Stavrinou/Comisia, Banca Centrală Europeană

(Cauza T-332/13)

(2013/C 252/59)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamanți: Chrysanthi Christodoulou (Pafos, Cipru) și Maria Stavrinou (Larnaca, Cipru) (reprezențanți: E. Efstathiou, K. Efstathiou și K. Liasidou, avocați)

Pârâte: Banca Centrală Europeană și Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind admisibilă și fondată;
- anularea deciziei Eurogrupului din 25 martie 2013, rămasă definitivă prin decizia din 29 martie 2013 K.D.P. 104/2013 a guvernatorului Băncii Centrale a Ciprului, în calitate de reprezentant al Sistemului European al Băncilor Centrale, prin care s-a decis „vânzarea anumitor activități” ale Cyprus Popular Bank Public Co Ltd și care constituie în esență o decizie comună a Băncii Centrale Europene și a Comisiei Europene;
- în subsidiar, declararea faptului că indiferent de formă și de tip, decizia sus-menționată a Eurogrupului constituie, în esență, o decizie a Băncii Centrale Europene și/sau o decizie comună a Băncii Centrale Europene și a Comisiei Europene;
- obligarea Băncii Centrale Europene și/sau a Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.